

Kefalonia

Miel Vanstreels

Paula wilde graag fietsen in Griekenland en de folders over Kefalonia beloofden veel: het mooiste eiland van de Ionische Archipel, een rijke historie, rustige en goed geasfalteerde wegen, vriendelijke mensen, een aangenaam (voorjaars)klimaat, een schitterende kustlijn en groene bergen.

Via Cycletours schreven we ons in voor een fietsweek van Hellenic Cycling. We waren van plan de routes van de snelle jongens gedeeltelijk en in ons eigen tempo te peddelen op de gereserveerde Cube en Merida, maar we bleken de enige deelnemers te zijn. Guido, mede-organisator en meefietsend begeleider, gidste ons niettemin in vier tochten van 72 tot 100 km naar de mooiste plekjes van het eiland.

De eerste dag reden we over een prachtige kustweg rond de baai van Argostoli.

Op dag twee fietsten we een lange etappe met tussenstops bij het ondergrondse Melissani-meer, de indrukwekkende kust van Myrtos en de abdij/kathedraal van Agios Gerasimos, wiens schrijn we geopend zagen worden om enkele oude vrouwen de gelegenheid te geven het eeuwen geleden gebalsemd lichaam van de heilige te kussen. Onze aanwezigheid daarbij werd wonderwel gedoogd door de Orthodoxe priester. Een gedenkwaardige tocht.

Na de rustdag volgden we onze gids op een heuvelachtig parcours langs Pastra, Poros en Skala. Het was een aaneenschakeling van fraaie zeegezichten. Bovendien hadden we de hele dag gezelschap van Steven Rooks. Zat er zomaar een winnaar van Luik-Bastenaken-Luik bij mijn dierbare echtgenote aan het wiel!

Tocht vier leidde ons over een heuse *strada bianca* en enkele pittige beklimmingen naar het klooster van Kipouros. Het uitzicht over de klif beantwoordde aan alle beschrijvingen. Gelukkig maar, want de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat Paula door de warmte, het klimmen en het gemis van haar eigen fiets een paar keer fiks heeft afgezien. De pijn was iedere keer vlug vergeten, want als er al geen natuurschoon wachtte, was er het hotel met zwembad en het uitgebreid tafelen 's avonds in Stamna, een klein restaurant waar ons veel verhalen over het leven in Griekenland werden verteld.

De laatste dag nam Guido me mee voor een bergrit van 128 km. Het begon in Argostoli met 20 km vals plat aan 2 á 3 % en het eindigde in Mousata met een equivalent van de Redoute. Tussendoor lagen 8 km Izoard naar Makriotica, 11 km naar de top van de Mount Aenos en 4 km Loorberg naar Pastra. Het hele eiland is bezaaid met naamloze hellingen die smeken om in kaart gebracht te worden. Zelfs van de Mount Aenos, de enige met een naam, bestaat geen profiel. Werk aan de winkel voor de beheerders van websites voor klimfanaten?

Paula en ik hebben (met veel dank aan Guido) een heerlijke vakantie gehad. Voor ons was Kefalonia een oase van rust, een Griekse mix van Alpen, Provence en Toscane, omgeven door een Azuurblauwe Zee. Ik kan niet anders zeggen dan: fietsers – recreanten, gevorderden en coureurs – haast u allen daarheen!